

**Welke zwartheid verberg je,
regenboog ?**

أيّ سواد تخفي يا قوس قزح

1

1

Verontschuldig je niet
voor een fout
die mijn weg naar
jou toe betekende

لا تعتذر
عن خطأ
كان سبيلي
إليك

Ga verder

واصل

Ik beloof je
dat ik de weg naar jouw hart
geen tweede keer verlies

أعدك
ألا أضلّ الطريق
إلى قلبك مرتين

Waar je ook naartoe gaat
mijn afkomst zal
mij de weg naar jou wijzen

أنا اتجهت
يدلني
عريقي عليك

2

2

Ik ben tot wasdom gekomen
op een sintel die
verbroedert met de horizon

قد استويت
على جمر
ينادم الأفق

Blaas op mij...

هُبّ علي..

Blauw
dat zijn lotbestemming om te verleiden
verspreidt

أزرق
ناشرا مصيره
للغواية

Talrijk

متعددا

als de jaargetijden

كالفصول

Uniek

متفردًا

als mijn borst

كنهدي

wanneer hij mijn adem

حين يُسلمُ النَّفْسَ

in de palm van jouw hand legt

لكفك

3

3

Telkens wanneer ik losgeslagen was
werd jouw vasthoudendheid groter

كلما كنتُ منفاتة
زاد إصرارك

En wanneer ik gewillig was
werd je wild van een ander

ويوم أليينُ
تهيمُ بأخرى

Alsof jouw trouw aan mij
een verraad aan jezelf was

كأن وفاءك لي
خيانهُ لك

4

4

Ik word zo vervuld
van blijdschap om jou
dat ik eronder lijd

يملؤني
فرحي بك
حدَّ الألم

Ik ben bang voor mezelf
wanneer ik een hersenschim najaag
Jij in werkelijkheid

وأخافُ مني
حين أهييم بوهم
أنتَ حقيقته

Ik ben bang voor jou
een werkelijkheid die mijn hersenschim
in duizend stukken versplintert

ومنك أخافُ
حقيقة تبدد وهمي

5

5

Jij bent de voorbijganger
altijd

أنت المارقُ
دوما

Ik heb jou in mijn
hart gegrift
als het geloof

دَوْنَتَكَ
في قلبي
كالإيمان

6

6

Je haalt me neer en bouwt me weer op
Je bouwt me op en haalt me weer neer

تهدّمني وتبنيني
تبنيني وتهدمني

Ik rijs hoog

أسمو

Zoals een peilloze diepte

مثل هاوية

Mijn schoonheid
ligt in mijn wanorde

بهائي
في اختلالي

7

7

Een kind ben jij
dat vlinders achterna holt
En je weent
wanneer haar kleuren
op je vingers spatten

طفل أنتَ
تطارِد الفراشات
وتبكي
لو لطخت
ألوانها الأصابعَ

Ik ben alle vlinders
Wanneer je er een verbrandt
staat een andere
uit jouw assen op

أنا كلّ الفراشات
إن أحرقَت واحدةً
بُعِثتْ أُخرى
من رمادِك

8

Hier ben ik dan
naast de haard
getuige
van jouw verbranding

Daar ben jij dan
in zijn binnenste
getuige
van mijn passie

8

ها أنا
بجوار الموقد
شاهدة
على احتراقك

ها أنتَ
في الأحشاء
شاهدٌ
على اشتغائي

9

Ik dans
op het kloppen van jouw polsslag

Waar zijn mijn vingers
tussen jouw vingers?

9

أرقصُ
على إيقاع نبضك

أين أصابعي
من أصابعك؟

10

Ik raak
jouw dodelijke buiging
voor mijn ontmoediging aan

En de leeftijd veert op
als een oude man
die naar een nieuw begin verlangt

Pijnlijk
zijn de lusten

10

ألامسُ
انحنائك المُميتَ
على تعبي

فينتصبُ العمرُ
كَهَلا
يَحْنُ إلى البدايات

مؤلمة
هي الشهوات

wanneer ze razen
als vlammen

حين تغدقُ
كاللهيب

op de gevangene van de assen

على سَجِينِ الرماد

11

11

Jij gokt op het leven
omwille van een ogenblik

تقامرُ بالحياة
من أجل لحظة

Je ontkomt

تنفلتُ

Terwijl je
mijn schoot
nog niet verlaten had

وأنت ما غادرتَ
بعْدُ
أحْضاني

12

12

Je staat nu
op de rand van het leven

أنت الآن
على شفى الحياة

In mij
sta je op het punt te sterven

فِيَّ
تكاد تموتُ

Leer mij de nacht kennen

عَلِّمْنِي اللَّيْلَ

Leer mij de nacht kennen..

عَلِّمْنِي اللَّيْلَ..

Zodat ik mijn pijn draag

كي أرتدي وَجَعِي

met elegantie
en met mijn hoge hakken
de laatste zuchten van de herfst uitdoof

بأناقة
وأخمد بكعبي العالي
آخر أنفاس الخريف

Leer mij de nacht kennen..

علّمني الليل..

Zodat ik tik
Op de lege kom van de tijd
En dat mijn dorst gelest wordt
door de mond van de woestijn

كي أنقر
على وعاء الزمن الفارغ
فيأتيني الرّواء
من فم الصحراء

Leer mij de nacht kennen..

علّمني الليل..

Zodat ik luister
naar de herschikking
van de atomen van de klei
in mijn lichaam

كي أنصت
لترميم
ذرات الطين
بجسدي

Leer mij de nacht kennen..

علّمني الليل..

Zodat ik dans met de geesten
die mij afschrikken
En in slaap val
op hun uitputting

كي أراقص الأشباح
التي تُرعبني
وأنام
على تعبها

Leer mij de nacht kennen..

علّمني الليل..

Zodat ik voor jou
mijn slaapstede ombouw tot een troon
En ik indommel
aan jouw voeten

كي أشيد لك
من منامتي عرشا
وأغفو
تحت قدميك

Leer mij de nacht kennen..

علمني الليل..

Zodat ik geboren word uit een droom
en ik houd
van mijn dood

كي أولد من حلم
وكي أعشق
موتي

bij het ontwaken.

عند اليقظة.

Verliefd papier

ورق عاشق

In een flits
Heb ik
In de wind
Mijn vleugels uitgeslagen
Om jouw wolken
Te omhelzen
O vrouw

برهة
أفردت
للرياح
جناحي
لأعانق
سحابك
يا امرأة

Geef mij
Een reden
Om mij te beschermen
Tegen de ontboezemingen
Van het hart

فناوليني
سببا
يُحصنني
من انفلاتات
القلب

En reik mij

و أعيريني

Een hand
Zodat ik kan ontwijken
Alle wegen die leiden
Naar het zoete
In jou

يداً
كي أتحاشى
كلَّ السَّبيلِ
إلى السُّكريِّ
فيك

O Bittere

يا امرأة

vrouw

مُرَّة

Ik heb je benaderd

جئتُك

Met naakte ziel
Met blote handen
Bedeck me
Met wimpers
Want
Wanneer ik liefheb
Word ik een zuigeling
Die het heelal omhelst

عاريَ الرّوح
حافيَ اليدين
دثريني
بالرّموش
فأنا
حينَ أعشّقُ
أصير وليدا
يُعانقُ الكونَ

In een boezem

في ثديين

Dromerige ogen?

أحالة العينين

Ik droom ervan...
mijn geestdrift voor de
bron van verleiding in jou
te onderdrukken

أحلمُ...
بكبح جُمُوحِي
نحو بُؤرة الإغواء
فيك

Ik sluip
in de buik van het duister
naar jouw verdoken ziel
Misschien
kom ik wel iemand tegen die
jou mijn kwelling
influistert

أَتَسَلُّ
فِي بطنِ الظلامِ
إِلَى نَفْسِكَ المَتَكْتَمَةِ
عَسَانِي
أَصَادِفُ مِنْ يُوْحِي
إِلَيْكَ
بِتَعْذِيبِي

Waar verberg je hem?
En waar verstopt mijn schaduw zich
wanneer hij je ontmoet?

أَيْنَ تُخْفِيهِ؟
وَ أَيْنَ يَتَوَارَى ظِلِّي
حِينَ يَلْقَاكَ؟

Ik zal de talisman
Van jouw liefde
Van mijn nek afrukken
En ik zal ...
Mijn poëzie
In de zee smijten

سَأَنْزِعُ
طَلْسَمَ حَبِّكَ
مِنْ عُنُقِي
وَ أَلْقِي...
فِي الْيَمِّ
بِأَشْعَارِي

Ik zal mij wassen
In de zeven golven
En ik zal slachten
een haan voor het volk
Ik zal teniet doen
mijn geliefde
de magie van de sterren
En ik zal de schaduwen
losmaken van de wijnstokken

سَأَغْتَسِلُ
بِالْمَوْجَاتِ السَّبْعِ
وَ أُذْبِحُ
دِيكَا لِلرُّبْعِ
سَأَبْطُلُ
مَوْلَاتِي
سِحْرَ النُّجُومِ
وَ أَفَكُّ
ظِلَالَ الكُرُومِ

Ik zal afdalen

وَ أَنْحَدِرُ

naar de bron
van mijn verdriet
ik zal huilen
om te genezen

إلى بُورَة
حسرتي
أبكي
شِفائي

Jouw afwezigheid komt naar mij
op de tonen van
Abdel Wahab
Ik zing mee
« Neen, ik ben het niet die huilt »

يأتيني غيابك
مع نغمة
عبد الوهاب
أردد
" لا مُش أنا اللبكي "

Een traan

تتحداني

daagt mij uit

دمعة

Ik draag
jouw tatoeage
in de plooien van het hart
Hoe wordt iemand
die geboren wordt
met elke polsslag geblust?

أحملُ
وشمك
في ثنايا القلب
فكيف يُخمدُ
من يولدُ
مع كلّ نبض

Als een deel van mij
veraf is
dan verlangt een deel
van mij
telkens wanneer het
de tatoeage voelt
naar het prikken van de naald

إن كان بعضي
ينأى
فبعضٌ مني
يتوق
كلما تحسّس
الوشم
لوخز الإبر

Een lastpost

مُشاغبا

was mijn hart
en nog steeds
is hij niet in staat
zijn les te leren.

كان قلبي
و لا يزال
عاجزا
عن أخذ العِبْر.

Teugjes

رشفات

Opdat jij zou overleven

كي تحيا

Zoals de golf
zijn laatste adem
uitblaast
op het zand
dat maar niet verzadigd geraakt
ga ik verschillende keren dood

كما الموجُ
ينفثُ
أنفاسه الأخيرة
على الرَّمْل
الذي لا يرتوي
أموتُ مرّاتٍ

Opdat jij zou overleven

لكي تحيا

Het water van het hart

ماء القلب

Is het de dorst
die ervoor zorgt
dat ik water zie
waar de luchtspiegeling is?

أهو الظمأ
يجعلني
أرى الماء
حيث السّرّاب؟

Of is het de liefde
Gierig
met het water van het hart?

أم هو الحبّ
بخيلٍ
بماء القلب؟

Kortademige liefde

حب لاهت

Omdat jouw liefde
kortademig is als de vlucht

لأن حبَّكَ
لاهتُ كالهروب

holt de tijd me achterna
met jouw uitgestrekte armen

يُلاحقني الزّمن
بأحضانِكَ

Drempel van mijn geluk

حافة فرحي

De droefheid heeft het niet aangedurfd
te kloppen op de deur
waar jij achter staat

لم يتّجاسر الحزن
على طرق باب
أنت خلفه

Klim omhoog
langs de drempel van mijn geluk

تسلّق
حافة فرحي

De mooiste ontmoeting

أجمل اللقاء

De ziel brult
terwijl hij erop wacht

تهدرُ النفس
في انتظاره

de mooiste ontmoeting is die
waarop je niet wacht

أجملُ اللقاء
ما ليس يُنتظرُ

Hashem Shafiq

هاشم شفيق

Een slapende taal in mijn lichaam

لغة نائمة في جسدي

Ik heb een andere taal
die sluimert in mijn lichaam
een teken geeft
inspireert,
Er zijn geen woorden
op mijn tong
Er zijn geen letters
alleen stilte
En daarom
dommelt mijn taal in mijn lichaam in
Klanken hier en daar
weerhouden mijn hand,
Woorden maken mijn lichaam zwaar
Hij verstijft erdoor
In mijn retoriek zit magie
En de betekenis zit stil
verroert geen vin
Wat is hij groot in mijn borst
of in mijn mislukkingen.

لي لغة أخرى
نائمة في جسدي
توميء
توحي،
ليس هناك كلام
فوق لساني
ليس هناك حروف
بل صمت
ولهذا لغتي
تغفو في جسدي
الألفاظ هنا وهناك
تعيق يدي،
جسدي تنقله الكلمات
فيختض بها
ببياني سحر
والمعنى يرقد
لا يتزحزح
ما أوسعهُ في صدري
أو في منحدراتي.

Bevrijd me in steen

حررني حجرياً

Op een stenen bed
kleed ik me uit
En ik zeg:
Kom en beeldhouw mij, beeldhouwer
Veredel mijn ledematen in het steen,
Laat dat vrouwelijke
in mijn binnenste zien
Bevrijd me in steen,
Laat deze beitel
mijn stenen middel polijsten
mijn torso beeldhouwen in marmer,
mijn dimensies afronden

فوق سرير حجري
أتعري
وأقول:
تعال انحتني يا مثال
وصغ أطرافي بالأحجار،
أبرز هذي الأنثى
في أعماقي
حررني حجرياً،
دع هذا الإزميل
ينعم خاصرتي الحجرية
ينحت أضلاعي بالمرمر،
دور أبعادي

en mijn borst verfijnen
Met marmer dat mij omzwachtelt
Kom en beeldhouw mij
Beeldhouwer.

واصقل صدري
برخام ينثالُ
تعال انحنتي
يا مثالُ.

De liefde van de sixties

De liefde vindt haar weg naar ons
om haar geuren te verspreiden
in de plaats
om de instincten te overheersen
en het lichaam te bevolken,
Deze liefde die de rivaal overvalt
met tanden en klauwen uitgerust
op het ogenblik van de samenslaap,
Het is een van die liefdes van de sixties
Een liefde van Sophia Loren en Tony Curtis
Een liefde van Abdelhalim Hafez
En Nadia Lotfi
Onze liefde is een film
van het soort "Zonden"
van het soort "Taboe"
Een liefde die de lust schramt
En feest viert bij
het bijtende bittere verlies
De grillen en de zonden verheerlijkt,
Het is de liefde van de wind
voor de bladeren van de bomen,
De liefde van de vogels
voor de horizonten
En de bronnen
en de verre bossen
Onze liefde is de liefde die
waakzaamheid doet ontwaken en
en haar tot doel van de vulkanen maakt.

غرام الستينات
يهتدي الغرام إلينا
لينشر روائحه
في المكان
ليستعمر العرائزَ
ويستوطنَ الجسد،
هذا الغرامُ الذي يهزمُ الغريمَ
ذا النواجذِ والبرائنِ
في لحظة الوصالِ،
إنه نوعٌ من غرام الستينيات،
غرام صوفيا لورين وتوني كيرتس
غرام عبد الحليم حافظ
ونادية لطفي
غرامنا هو فيلم
من نوع "الخطايا"
من نوع "الحرام"
غرامٌ يخدشُ الشبقَ
ويحتفي بالخسارة
بالمراً واللاذعِ
ويقدسُ الغرائبَ والآثامَ،
هو غرامُ الريحِ
بأوراقِ الشجرِ،
غرامُ الطيورِ
بالآفاقِ
والينابيعِ
والغاباتِ البعيدةِ
غرامنا هو الغرامُ الذي يوقظُ
اليقظة ويجعلها
هدفاً للبراكينِ.

Je komt in druppels van goud

تأتين في قطرات الذهب

Ik wil je voor mij
 Niet voor een ander
 Ik wil dat je komt
 over de wind heen
 en over uiteengerukt water
 over die vogels die
 de blauwheid van de hemel droegen,
 Ik wil dat je komt
 in de bladeren van de bomen
 en in druppels van goud
 Dus op de wolken
 wil ik dat je komt
 In het druppelende zilver
 Op een zittende nek
 in de wegvloeiing van de schoonheid,
 Ik wil je voor mij
 niet voor dit schemerdonker
 niet voor deze mislukking.

أريدك لي
 لا لسوائي
 أريدك تأتيين
 عبر الرياح
 وعبر مياهٍ ممزقةٍ
 عبر هذي الطيور التي حملت
 ازرقاقَ السماء،
 أريدك تأتيين
 في ورق الشجرات
 وفي قطرات الذهب
 إذن في الغمام
 أريدك تأتيين
 في اللجين يسيل
 على عنق جالس
 في صبيب البهاء،
 أريدك لي
 لا لذاك الدجى
 لا لذاك الهباء.

Het weven van lust

نساجة الشبق

Een breister van lust ben jij
 bedreven in haar symbolen
 en in het verhaspelen van haar plezier,
 Jij bent door en door geslepen
 Je legt in mij
 innerlijke labyrinten,
 je maakt mijn hoogste bergtoppen wakker
 en mijn diepste afgronden
 Bij jouw stem ontwaken mijn zonden
 en springen op
 Je mengt je sluwheid met honing,
 en je lippen met zout,
 En zo flakkert mijn dorst op
 en mijn voorhoofd gutst van trillingen
 en die koortsige die je kent
 de gekerfde
 de opgeblazene
 de bezwete

حائكة الشبق أنت
 المدرّبة على الرموز
 وتفكيكٍ لذتها،
 أنت المشرّبة بالدهاء
 تستوفزين في
 متاهات داخلية،
 توقظين شعابي
 ومغاوري العميقة
 لصوتك تصحو خطاي
 تتوثب
 مكرك تخطينه بالعسل،
 وشفاهك بالملح،
 ولهذا ظمئي يفور
 وجبيني يتصبّب ارتعاشات
 وذاك الملتهب الذي تعرفينه
 المحرز
 المتورّم
 المتعرق

zal niet kalmeren
O breister van lust

لن يهدأ
يا نَسَاجَةَ الشَّبِقِ.

De schreeuw eet het borduursel

Daar ben je
Je slaat gensters,
En ik, in de gensters, verdwijn,
De extase voor jou wordt verwond met
zuchten,
en stilzwijgend geschreeuw
De vervoering omsluit
jouw zinnelijke naaktheid onder je hemd,
en verwondt haar
en trekt het kleed in repen
De schreeuw eet het borduursel
en scheurt de mouwen en de vulling open,
En ik, in het gehijg dwaal ik af,
afwezig in de hallucinatie
en in de voortdurende slagen
van lust en haar blauwheid.

الصراخ يأكل التطريز

هأنتذي
تقدحين الشرار،
وأنا في الشرار أغيب،
النشوة لديك مجردة بتنهدياتٍ،
وصراخ كتيمة
النهادُ يحيطُ
بعريك الباهظ تحت القميص،
فيجرحةُ
ويحزُّ الثيابَ
الصراخُ يأكلُ التطريزَ
ويفتقُ الأكمامَ والحواشي،
وأنا في اللهاثِ أغيبُ،
مغيبٌ في الهديانِ
وفي الضرباتِ المنهالةِ
من اللذة وزرقتها.

Het intieme speeksel

Jouw schoonheid gloeit
onder mijn hand
en je borst wordt helemaal zacht,
wij beknabbelen elkaar
tot de dauw ons wekt
tot de zoete geur van jouw lichaam mij
bedwelmt,
Op dat moment
verberg ik mezelf in de zoete geur
Je parfum biedt me een schuilplaats
Zo word ik kleiner en kleiner
In de adem van jouw borst
in het uitsterven van jouw rilling
In de gloeiing van jouw intieme speeksel

اللعب السفلي

تنوهجُ بهجتك
تحت يدي
وضلوعكُ تقبُعُ في اللين،
نتلاسعُ
حتى يستغرقتنا الندى
حتى يغشاني رحيقُ مهجتك،
آنذاك
أخفي ذاتي في الأريج
الضوغُ يظللني
لذا أتلاشى
في هبوب ضلوعك
في احتضارِ رعشتك
في استعارِ لعبك السفلي الذي

dat nu mijn hart bereikt heeft.

وصلَ الآنَ إلى قلبي.

Ik laat mijn blankheid vloeien

أريقُ بياضي

De dorst heeft ons met zinnelijke begeerte
aangegrepen
De lust heeft ons overweldigd
Ik zal het gehijg bijten hier
Ik zal de opwinding bijten daar,
Ik zal mijn blankheid laten vloeien
Ik zal het verspillen in hoeken en grotten,
Ik zal voor jou het duister verlichten
Ik zal hem bevrijden van geduld en
eenzaamheid,
Ik zal jouw hete adem
kietelen met mijn tanden
Ik zal de zijde liefkozen
om haar een ietsjes te kwetsen.

اغتلمتِ الظمأه
واستبدَّ الشبِقُ،
سأعضُّ اللهاثَ هنا
سأعضُّ الهياجَ هناك،
سأريقُ بياضي
وأبدِّه في الزوايا والكهوفِ،
سأنيرُ ظلامكِ
أحرِّره من الصبرِ والوحدةِ،
سأدغدغُ بأسناني
أنفاسكِ الحرِّى
وأداعبُ الحريرِ
لأجرحه قليلاً.

Ik kneed jouw stilte

أدعكُ صمتكِ

Ik plant mijn aah's en ooh's in jou
En ik laat mijn sporen
van adem en gesteun na
op jouw achterste,
Daarom kneed ik jouw stilte
totdat hij ontvlamt,
Op dat moment,
Lik ik je stem
Ik proef haar met mijn schreeuw
Terwijl ik een glooiing afglijd
vol van gekreun.

أولجُ أهاتي فيكِ
وأطبعُ أثري
من أنفاسٍ ولهاثٍ
فوق قفاكِ،
لذا أدعكُ صمتكِ
حتى يتأججِ،
أنذِ،
ألحسُ صوتكِ
أتذوقه بصراخي
منحدرأ في إحذورِ
تملأه الشهقاتِ.

De robijn verbrandt mij

يحرقتني الياقوت

Ik weet dat de amandel
onderaan bezweet is,

أعرف أن اللوزة
في الأسفل تتعرقُ،

als een heet kooltje brandt onder mijn gehijg
of rood wordt
Wanneer een zacht briesje hem beroert
weet ik dat de robijn gloeit
totdat hij nat wordt,
Daarom verbrandt de robijn mij
en verlicht mijn kwelling
Op dat moment opent hij zich in mijn hand
naar hem toe
en verlicht de passie.

تتجمّرُ تحت لهائي
أو تحمرُّ
إذا ما فركتها النسماّتُ
أعرف أن الياقوتة تتوهجُ
حتى تبثّل،
لذلك يحرقني الياقوتُ
يضيءُ عذابي
إذ يفتّحُ في كفي جذوه
ويشير الشهواتُ.

Afscheiding van nectar

Ik verwonder mij
waarom je houdt van de pijn
hier in het lichaam
in de onderste regionen
De hete pijn
De pijn die komt
over gekreun en gesteun,
De pijn bekroond met zweet
en gewrijf
en de afscheiding van nectar,
Ik verbaas mij
over dat lichaam dat zich wentelt
in de pijn
en hem ontvangt in de nauwste plaatsen.

إفراز الرحيق
أعجبُ
لماذا تحبّين الألم
هنا في الجسد
في المناطق السفلى
الألم الحارَّ
الألم الآتي
عبر شهقةٍ وهمماتٍ،
الألم المتوجّج بالعرق
والدعك
وإفراز الرحيق،
أدهشُ
لهذا الجسد الذي يتقلّبُ
في الألم
ويستقبله في أضيق الأمكنة.

Dwalende ruwe zijde

Ik help mij mond
naar een stroom
Zijn plaats is het lichaam,
Zal hij zijn dorst lessen
Zullen de charmes mij bevredigen?
Deze ruwe zijde die dwaalt
in de borsten
en de zachtheid van de sluier,

الدمقس السارح
أرقدُ فمي
من رافدٍ
موضعهُ الجسد،
هل أرتوي
هل ترويني المفاتن؟
هذا الدمقسُ السارحُ
في المناهد
ورقة الململ،

Dit glinsterend satijn
met elke zwelling eronder
Mijn mond wentelt zich erin
en mijn beitel op het hoogtepunt van de
koorts
Mijn beitel die bonkt op het juweel,
Zal hij bevredigd worden?

هذا الساتان البارقُ
في كلِّ نافرٍ تحتهُ،
فمي يتمرّغ فيه
وإزميلي الوالغُ في الحمى
إزميلي الضاربُ في الجوهر،
هل يرتوي؟

Jouw liefde heeft mijn temperament verwoest

ودادك أودى بطبعي

De wijn past goed op jouw,
Hij doordrenkt de huid,
Mijn beurt is het
om te sippen van de overvloed
die overloopt van de verleidingen,
Ik bedrink me aan het vlees,
bedwelmd door de liefde,
Jouw liefde heeft mijn temperament verwoest
En de onwankelbare
aan het wankelen gebracht.

يراقُ النبيذُ عليكِ،
فينتقعُ الجلدُ،
دوري أنا
هو أن أحتسي السّيل
ما يستفيضُ من المغرياتِ،
وأثملُ من اللحمِ،
منتشياً بالودادِ،
ودادك أودى بطبعي
وجرّ الرّصينَ
لهذا الشغَبُ.

Ik gesel de vlam

أجلد اللهب

Ik zal jouw vuur scalperen
en de vlam geselen,
Jij blijft, jij en de hete kolen
Elke nacht
geef je me er een
om haar te doven met mijn tong,
Misschien zullen we samen tot rust komen,
Misschien zal de koude
in onze aderen vloeien
in plaats van deze gensters,
Misschien zal het ijs onze harten omsluiten
in plaats van deze vulkanen,
Misschien zal er iets gebeuren
en zo, plotseling, zullen wij uitdoven.

سأسلخُ نارَكَ
وأجلدُ اللهبِ،
تبقينَ أنتِ والجمرِ
كلَّ ليلةٍ
تعطينني واحدةً
لأطفئها بلساني،
علنا نهدأ نحن الاثنينِ،
علّ البرودةُ
تجري في الشرايينِ
بدلاً من هذا الشرارِ،
علّ الثلوجُ تحيطُ بالقلبِ
بدلاً من هذي البراكينِ،
علّ أمراً يحدثُ
هكذا فجأةً وننطفئُ.

Slechte gewoontes

عادات سيئة

Zij zei dat de liefde lijkt op gokken
en dat zij steeds verliest
Zij zei dat het een slechte gewoonte is
Dat ze er niet van durft genezen.

قالت إن الحب يشبه القمار

وإنها تخسر دائماً
قالت إنه عادة سيئة
لا تجرؤ على الشفاء منها.

Ze zei dat ze het licht vreest
hoewel de nacht die ze doorgebracht
heeft niet minnetjes was
Ze heeft genoeg aan haar eenzaamheid
En ze heeft geen behoefte aan
gezelschap
Maar ze valt van haar wolk
Telkens wanneer regen haar haar aarde
toonde.

قالت إنها تخاف الضوء
رغم أن الليل الذي بذلته ليس قليلاً

تكتفي بوحدتها
ولا تبالي بالصحبة

لكنها تسقط من غيمتها
كلما دأها مطرٌ إلى أرضها.

Ze zegt dat ze voor niets jong is
en rank tegen haar zin
Maar ze doet zich hard voor
omdat affectie als liefde is
Een slechte gewoonte
Net zoals die stilte
en ze zal er nooit mee stoppen.

قالت إنها فتيّة عبثاً
ورقيقة رغباً عنها
لكنها تتظاهر بالقسوة
لأن الحنان كالحب
عادة سيئة
ومثله ذلك الصمت
ولن تقلع عنه أبداً.

Ze zei dat ze een vermoeide vrouw is
Dat ze elke dag bloedt door haar
lichtvaardigheid
Dat ze er niet van wil genezen
Dat ze een gekwelde vrouw is
Dat ze ook niet gemaakt is om te slapen
Maar ze slaapt om te blijven gelijken op
een foetus
en om ondergedompeld te zijn in het

قالت إنها امرأة متعبة
تنزف من نزقها كل يوم

ولا تريد أن تبرأ
إنها امرأة ضجرة
إنها أيضاً لا تصلح للنوم
لكنها تنام كي تظل شبيهةً بالجنين
وتغمرها مياه الهاوية.

water van de afgrond.

Ze zei dat ze een verliezer is bij aanleg
Ze verliest om haar overwinning te verdienen
Ten slotte zei ze dat het leven een slechte gewoonte is
Met een beetje macht
en met veel vergeten

قالت إنها خاسرة بالفطرة
خاسرة كي تستحق فوزها
قالت أخيراً إن الحياة عادة سيئة
ربما لن تشفى منها يوماً
بشيءٍ من العزم

Zal ze er misschien wel nooit van **وبنسيان كثير.**
genezen op een dag.

Te laat

تأخر

Kom te laat, onstuimige man
Haast je niet, herstel je net op je gemak

تأخر أيها الرجل الجامح،
لا تستعجل، ارتق شباكك على مهل.

Kom te laat,
Het gaan en komen zijn een
De reis van het water gaat van onder naar boven
En mijn lichaam
wanneer de tijd er rijp voor is –
wees ervan overtuigd –
zal zich niet aan jouw zondvloed onttrekken.

تأخر،
الذهاب والإياب واحد
رحلة الماء تبدأ من أسفل إلى عل
وجسدي
عندما يحين الوقت-
ثِقْ-
لن يحيد عن طوفانك.

Kom te laat

تأخر

Maak je vuist zacht

لِيَنهَاجَ جَيِّدًا قَبْضَتَكَ

Poets je blauwe sikkel op

لَمَعَهُ مَنجَلَكَ الْأَزْرَقِ

Maak je kogels en spijkers gereed

عَدَّهَا رِصَاصَاتِكَ وَالْمَسَامِيرَ

Overkom mijn onverschrokkenheid
met je gewet geduld

ذَلَّلَ بِأَسِيِّ بَصِيرِكَ الْمَسْنُونِ

Overweldig mijn middel, de vijand
van je handen.

وَاهْزَمَهُ حِزَامِي، عَدُوَّ يَدَيْكَ.

Kom te laat, toornige

تَأَخَّرَ أَيُّهَا الْغَضُوبُ

Wees niet bevreesd

وَلَا تَخَفْ

Wat jij aanziet als een muur

فَمَا تَظُنُّهُ جِدَارًا

is een deur

بَابٌ

Haar sleutel is jouw traagheid:

مِفْتَاحُهَا تَأَنِّيكَ:

Sublimeer je drift

صَعَّدَ لَهْفَتَكَ

Sublimeer de spanning van je tafel

صَعَّدَ تَوْبَرِ مَائِدَتِكَ

Sublimeer je zuchten en vlammen

صَعَّدَ لَهَاتِكَ وَالسَّعِيرَ

Ik wil dat je ontploft als een rebel

فَأَنَا ثَائِرًا أُرِيدُكَ كِي تَنْفَجِرَ

wraakzuchtig

وَنَاقِمًا

zodat ik me kan wreken.

كِي أَنْتَقِمَ.

Maak je klaar, roekeloze leeuw

اسْتَعِدَّ جَيِّدًا أَيُّهَا الْأَسَدُ الطَّائِشَ

Laat de aarde eerst sneller draaien

دَعِ الْأَرْضَ قَبْلَ أَنْ تَدُورَ أَسْرَعَ

Laat de lust eerst de afwezige
verrassen

دَعِ الشَّهْوَةَ قَبْلَ أَنْ تَفَاجِئَ الْغِيَابَ

Rek de tijd daarna een beetje

ثُمَّ تَرَيِّثُ قَلِيلًا بَعْدَ

Laat jezelf daarna op mij wachten
Weef daarna traag goud van je
sterren
op het blad van mijn borst.
Onttrek je van mij meer en sterker
Haal de zee uit mijn zout maar
Wees vochtig en stort niet uit
want de motregen is de essentie
bij het breken van de golven.

ثم أطبق على انتظاري
ثم انسج ذهب نجومك ببطء

فوق لوح صدري.
تملصّ مني أكثر وأقوى
استخرج البحر من ملحي ولكنّ
رطب فحسب ولا تنهمر
فالرذاذ هو المعنى
في فقشة الأمواج.

Kom te laat
Zoals een litteken dat glijdt op de
huid
Zoals een pijl dolverliefd op de boog
Of een oog dat zichzelf ziet
op het hoogtepunt van haar
betovering.
Mijn ene helft is een vuur in een
pupil
Mijn andere helft is een bal zonder
raam
En een nachtwaker op de storm
werd mijn derde helft,
Kom te laat, kom te laat, afgematte:

تأخّر
مثل ندبة تنزلق على الجلد
مثل سهم مغرم بالقوس
أو عين ترى نفسها
في مهبّ انسحارها.
نصفي صار ناراً في حدقة
نصفي الثاني كرة بلا نافذة
وساهراً على العاصفة
صار نصفي الثالث،
فتأخّر، تأخّر يا هلاكي:

Ik ben verslaafd aan het wegglijden

أنا أدمنُ فوات الأوان.

van de tijd.

Kom

Kom

Laten we een nieuwe maan creëren
die ons vanuit het venster beschijnt

we ontdoen hem van het zilver van
de schaamte

we kleden hem met het donker van
de nacht en de vloeibaarheid van de
lust.

Kom

Laten we hem kneden en we laten
hem rijpen

zodat hij een taart wordt

Of een hartstocht

zodat we ervan eten en geven aan
de vogels opdat ze zich verzamelen
eromheen.

Kom

Laten we lachen met de zoete
wolken

en we bestellen hem van hun gaten

تعال

تعال

نصنع قمراً جديداً يهرع إلينا من النافذة

فنعرّيه من فضة الخجل

ونلبسه دغشة المساء وسيولة الشبق.

تعال

نعجنه و ننضجه

ليصير كعكة

أو جنوناً

فنأكل ونعطي العصافير ما يجمع شملها.

تعال

نضحك على الغيوم السكرى

ونسرقه من خرومها

om de wind te versieren met
onbezonnenheid

en we verliezen de horizon met de
duizeling

Daarna kom je naar mijn afgrond en
sterf je in de valkuil van mijn ogen.

Kom

Bestrooi mijn borst met het
verlangen van je ogen

Kom

Laten we de koude niet doden, maar
laten we haar verwarmen

Laten we de kalmte niet wurgen
maar laten we haar verzachten

Kom

Laten we geen slaap noch smart
verwekken

Maar zonde en straf.

Ik heb een lichaam

Ik heb een lichaam op de bodem
van de oceaan dat wacht.

Ik heb een lichaam als een vulkaan

Het water likt aan zijn krater

Zodat de lust niet vergooid wordt
voor de komst van de liefde.

لنزيّن الهواء بالطيش

ونضيّع الأفق بالدوار

ثم تقصد هاويتي وتفنى في فناء عينيّ.

تعال

نمّش صدري برغبات عينيك

تعال

لا نقتل البرد بل ندقّه

لا نخنق الطمأنينة بل نظريها

تعال

لا نُحدث نوماً ولا ضجراً

بل جنحةً وعذاباً.

لي جسدٌ

لي جسدٌ في قعر المحيط ينتظر.

لي جسدٌ كبركان

تلعق المياه فوهته

كي لا يقذف اللذة قبل قدوم الحب.

Ik heb een lichaam dat ik niet ken
Het kan een zandkorreltje zijn
Of een rode vis
Of een parel in een schelp
Maar ik zal zijn smaak ontdekken
In twee lippen die zullen branden
en een tong die zal nemen
en lava dat het geluid van de poort
van het paradijs heeft.

Op de bodem van de oceaan
Binnenin de luchtbelletjes van het
verlangen
Heb ik een lichaam voor jou
Hoeveel toekomst en eeuwigheid
heb ik met jou.
In een toekomst van waar je tot mij
komt
En in een eeuwigheid waarin jij de
schelp opent
Traag
Met alle traagheid waarnaar ik
verlang
en waarin jij kunt.

Adrenaline

لي جسدٌ لا أعرفه
قد يكون حبة رمل
أو سمكة حمراء
أو لؤلؤة في محارة
لكني سأكتشف طعمه
في شفتين ستحرقان
ولسان سيأخذ
وحمم لها صوت ولوج الجنة.

في قعر المحيط
داخل فقاقيع الرغبة

لي جسدٌ لك
كم لي معك غدٌ وأبد.

غدٌ تصل منه إليّ

وأبدٌ تفتح فيه المحارة

ببطء

بكل البطء الذي أشتهي

وتستطيع.

أدرينالين

Het chemieboek zegt dat
wanneer ik je voor de eerste keer
zag
mijn zenuwstelsel
een gecodeerde boodschap stuurde
naar het brein
mijn klieren zonden hormonen van
allerlei slag en soort
als boodschappers naar mijn
zintuigen
jij hebt ze ontvlamd,
Dat is liefde!

Mijn rechthoekige rode boekje zegt
ook:
Als wij geliefden zijn
dan is dat dankzij de endorfine,
ik moet ook mijn dank betuigen aan
de testosteron en de luliberine,
en ik mag zeker de dopamine niet
vergeten!...
die geniepigaard die stilletjes
fluistert in mijn geest

“zoek de bron van de verleiding!
zoek de bron van de verleiding!”
Een wetenschappelijke cocktail,

يقول كتاب الكيمياء

عندما رأيتك للمرة الأولى

أرسل جهازي العصبيّ

إشاراتٍ مرّمة إلى الدماغ

فأطلقت غددي هورموناتٍ من كل نوع ولون

رُسلًا إلى حواسي

ألهبتهأ،

وهذا هو الحب!

يقول كتابي المستطيل الأحمر إياه:

إذا كنّا عاشقين

فالفضل يعود للأندورفين،

وعليّ أن اشكر أيضاً

التستوستيرون واللوليبيرين،

وآلا أنسى خصوصاً الدوپامين -

تلك الماكرة التي توسوس في ذهني

”ابحثي عن مصدر اللذة!”

ابحثي عن مصدر اللذة!”

كوكتيلٌ علميٌّ صعبة الغرام،

liefdesbliksemschichten,

Een biologische reactie

Het vloeien van bloed in de aders

Elektrische ontladingen tussen de cellen

en magnetisme.

ردّ فعل بيولوجي

تدقّق دماءٍ في الأوعية

شحنة كهرباء بين الخلايا

ومغناطيس.

Norepinefrine tegen het gemis

en om de tepels op te richten

Fenylethylamine om de pupillen te verwijden

en dat de hand in de hand zou trillen.

Ah, ben ik nog vergeten:

Oxycytocine voor de verknochtheid,

En Serotonine om de routine te bestrijden,

En vasopressine –

Wat een duivelse uitvinding! –

Die is er zodat ik geen andere mannen

zou kunnen uitstaan

dan jou.

النوربيبينفيرين للشوق،

ولكي تتأهّب الحلمتان؛

الفينيلإيثيلامين من أجل اتّساع البؤبوعين

وارتجافة اليد في اليد.

أه، نسييت:

الأوكسيتوسين للتلّلق،

والسيروتونين لقهر الروتين،

أما الفازوبريسين -

يا للاختراع الجهنمي! -

فلكي لا أطيق رجالاً آخرين

سواك.

De mechanismen zijn simpel,

Mijn kleine boekje zegt:

Feromonen van een bepaald type

الآليات بسيطة،

يقول كتابي الصغير:

فيرومونات من طراز خاص

door het lichaam uitgezonden tijdens
de eerste aanraking

stimuleren de grijze materie

en veroorzaken een verdwazing

een destructieve aantrekking

een ontregeling van de functies

een dwangmatige obsessie

een organische behoefte, een
verslaving en vergiftiging,

Deze vergiftiging

Zo verklaart de chemie

Deze vergiftiging is liefde.

$$E = mc^2$$

Het fysicaboek zegt dat,

Als ik vind dat je prachtig bent

en je gelijke niet hebt

Als ik je minpunten en zwakke
plekken niet zie

dan is dat omdat de relativiteit het
universum regeert

en omdat de relativiteit

net zoals de vergiftiging

ook de liefde is.

يفلتها الجسم عند الاحتكاك الأول

تثير المادة الرمادية

فتولد خدرًا

فانجذاباً اجتياحياً

فخللاً وظيفياً

فهوساً قهرياً

فحاجة عضوية فإدماناً فتسمماً،

وهذا التسمم

تعلن الكيمياء

هذا التسمم هو الحب.

$$E = mc^2$$

يقول كتاب الفيزياء،

وإذا كنت أجذك رائعاً

لا مثيل لك

ولا أرى عيوبك ونقاط الضعف،

فلأن النسبية تحكم نظام الأرض

والنسبية أيضاً

على غرار التسمم

هي الحب.

Kabinetten en laboratoria

عيادات ومختبرات

Cijfers en volledige evaluatie-enquêtes

أرقام وتقارير مسح شاملة

onderzoeken de fenomenen van jaloezie en passie

تفحص ظواهر الغيرة والولع

bestuderen de mechanismen van de betovering en de lust

تدرس حوافز الانسحار والشهوة

ontrafelen de geheimen van de verliefdheid

تفك أسرار الشغف

en de uren waarin de verdoemde telefoon in de gaten gehouden wordt tot hij ringt

وساعات مراقبة الهاتف اللعين حتى يرنّ

en het mysterie van de keel wanneer de keel zich samentrekt

ولغز الحنجرة حين الحنجرة تنعقد

en het brandende verlangen wanneer het kleedje ontvlamt

والرغبة الحارقة إذ تشعل الفستان

en dat dronken makende gevoel van vliegen.

وذلك الشعور المسكر بالتحليق.

Adrenaline

أدرينالين

Het is allemaal adrenaline, mijn liefste:

كله أدرينالين يا حبيبي:

De ware romanticus is het verstand,

الرومنطريقي الحقيقي هو العقل،

Röntgenfoto's hebben het uitgewezen,

أثبتت صور الأشعة،

In het hoofd

وفي الرأس

en niet in de linkerkant van het hart

لا عند شمال الصدر

wordt de liefde geboren.

يولد الحب.

Mijn betrouwbare wetenschappelijke

كتبي العلمية الموثوق بها

boeken

de referentiewerken en
encyclopedieën

zijn het erover eens dat er geen
reden is voor verrassingen,

Dat de kwestie een kwestie is van
genen

en van doses en gemiddelden.

Oké, geen reden voor verrassingen
dus,

maar wanneer ik naar jou kijk

En ik voel dat er een hart in mijn hart
is

en een hart in dat hart en een vierde
en vijfde zonder einde

zoals eindeloze cirkels op het
oppervlak van een rivier

en wanneer tussen de cirkels jouw
naam verschijnt, enkel jouw naam,

zonder vraag en zonder vrees

zonder verklaring en zonder uitleg:

een leven dat genomen wordt en
een leven dat gegeven wordt

in de knop van een wilde bloem die
groeit

zonder verplichting van om het even
wie

zoals een mirakel boven de natuur
en de logica,

Wanneer ik bij je slaap, slaapt een

المراجع والموسوعات

تؤكد أن لا سبب للدهشة،

أن المسألة مسألة جينات

وجرعات ومعادلات.

حسناً، لا سبب للدهشة إذاً،

لكني عندما أنظر إليك

فأشعر أن ثمة قلباً داخل قلبي

وقلباً داخل هذا ورابعاً وخامساً إلى ما لا نهاية

كدوائر أزلية على وجه نهر،

وعندما بين الدوائر يبرز اسمك، اسمك وحدك،

بلا سؤال ولا خوف

بلا تفسير ولا تحليل:

حياة تؤخذ وحياة تعطى

بفطرة زهرة برية تنمو

بلا إلحاح من أحد

مثل معجزة فوق الطبيعة والمنطق،

عندما أنام فيك شجرة تنام في شجرة

boom in een boom

Wanneer ik met een worp van de
teerlingen jou dag na dag mijn zijn
schenk,

Dan, zeg ik,

dat

en dat alleen

is liefde.

و عندما بضربة نرد أهبك كلَّ يوم كلَّ كياني،

آنذاك، أقول أنا،

هذا

وهذا فقط

هو الحب.

Taher Riad

Alsof het nacht was

Ik heb net wat jij hebt: een
verterende lust,
En witte waaiers, gemaakt van
veren van de engelen,
Je klopt het zand van mijn schouder
af
En ik verzamel nootjes op het
oppervlak van je middel
Onze sintels zijn naakt
Nederig verheffen wij naar het
heiligdom van de nacht
onze blik, zwart van kool, op het
einde van de nacht

Hoeveel keer heeft je moeder je
gebaard op mijn bed?
Vanonder de vrouwelijke anjelieren
zul je de verborgen lust van de man
kiezen
Opdat je mijn kind zou zijn
en opdat in jou mijn wil zou
geschieden
en opdat je voor mijn ogen tot

طاهر رياض

كَأَنَّهُ لَيْلٌ

لي مثلُ ما لك: شهوةٌ مسجورةٌ،

ومراوحٌ بيضاء من ريش الملائك،

تفضين الرمل عن كتفي

وأجمعُ فستقاً من سفح خصرك،

جمرنا عارٍ

ونرفعُ خاشعين إلى مقام الليل

طرفاً باحتضار الليل مكحولاً

كم مرةً ولدتك أمك في فراشي؟

سوف تختارين من أنثى القرنفل شهوة الذكر
الخفية

كي تكوني طفلي

وتتم فيك مشيئتي

وليصنعي امرأة على عيني،

vrouw zou gecreëerd worden,
Wees onbeschaamd, o borst
Hang los, o haar

فَكُنْ مُتَهَكِّمًا يَا نَهْدُ
كُنْ يَا شَعْرُ مَحْلُولًا

En liefde is een naïeve naam voor
de liefde,
Sla geen acht op de moraal van het
viooltje,
Het is een ziel die met haar vlees
een ziel bevochtigt,
En de doelloze bijen op weg naar
de koningin
steken de dikke eeuwigheid
en eindigen, wanneer ze eindigen,
uitgeput in de omhelzing, dood..

وَالْحُبُّ اسْمٌ سَادَجٌ لِلْحُبِّ،
لَا تُصْنَعِي إِلَى عِظَةِ الْبَنَفْسِجِ،
هَذِهِ رُوحٌ تَبُلُّ بِلَحْمِهَا رُوحًا،
وَنَحْلٌ طَائِشٌ نَحْوَ الْمَلِيكَةِ
يَلْدَعُ الْأَبَدَ السَّمِيكَ
وَيَنْتَهِي، إِذْ يَنْتَهِي،
مُتَهَالِكًا فِي الْوَصْلِ مَقْتُولًا..

Omhels me

ضميني

Omhels me. Ik ben te lui om mijn
hoofd op te heffen
Of mijn glas,
of om in de stroom van jouw rivier
mijn water
te gieten

ضميني . أنا أكسلُ من أن أرفع رأسي
أو كأسِي،
أو أن أسفحَ في مجرى نهرِكِ
مائي

Omhels me, totdat er van mij
slechts jij overblijft
totdat er in mij slechts jij als vrouw
overblijft,
Trek aan mijn oren
Zodat ik niet vergeet en dat ik me
niet zou herinneren
Misschien heb ik wel berouw
Misschien verraad ik wel al mijn
vrouwen

ضميني، حتى لا يبقى مني غيرك
حتى لا تبقى امرأة غيرك فيّ،
وشدّي أذنيّ
لكيلا أنسى ولكيلا أتذكر
أني تبتُّ
وأني خنتُ جميع نسائي

□□

Wees mijn vrouw, alleen jij
Wees mijn vrouw, alleen voor mij

كوني امرأتي وحدك
كوني امرأتي وحدي

□□

Ik heb geen berouw,	أنا ما تبتُّ ،
Mijn mond is een draaikolk	فمي دَوَّارٌ
en mijn mond is een uil	وفمي بومٌ
en ik ben een nachtelijk vervallen huis	وأنا خربةٌ ليل
Als ik mijn kleed zou uittrekken dan zou je zien hoe dun de wereld is	لو أخلع ثوبي لرأيتِ كم الدنيا ناحلةٌ
En hoe de mensen simpel en vergeten zijn	وكم الناسُ بسيطون ومنسيون
Zoals het haar op mijn lichaam;	كمثل الشعرِ على جسدي ؛
Als ik mijn hoofd zou afzetten en ik ermee zou rondlopen	لو أخلع رأسي وأسير به محمولاً
op een schotel, zou Salomé gehuild hebben	في طبقٍ، لبكتِ سالومي
Ze zou mijn tong bewaard hebben, om haar dans af te werken	واحتفظتُ بلساني، كي تُكمل رقصتها
Ze zou erop gebeten hebben	وهي تعضُّ عليه
met tanden volverlangen;	بأسنان الشهوة ؛
Omhels me meer, sterker en met meer pijn	ضمِّيني أكثرَ، أقسى، أوجعَ
Ik ben te lui om mijn armen samen te nemen	إني أكسلُ من أن أجمعَ كفيَّ
en hen om jou heen te werpen,	وألقي بهما حولك،
Te lui om ermee de overvloed van je lenden te voelen	أكسل من أن أتحمس بهما وفرة ردفيك
en de overvloed van je borsten..	وفورة نهديك . .
Maar ik weet dat de bomen blazen,	ولكني أعرف أن الأشجار تهبُّ،
Zelfs wanneer de bomen niet hadden geblazen, dan nog had ik gezegd	ولولا أن الأشجار تهبُّ لقلتُ
De wind is een dikke brei	الريحُ هواءٌ خائرٌ

Ik weet dat indien jouw handen niet
op mijn borst lagen
ik voor mijn hart een ander werk
had gekozen

أعرف أنني لولا كفاك على صدري
لاخترت لقلبي شغلاً آخرَ

Ik weet dat indien jouw katoenen
pantoffels niet onder mijn bed
stonden
ik de wereld zou aflopen
met strompelende pas

أعرف أنني لولا تحت سريري خفاك
القطنيان
لرحتُ أجوب الأرض
بخطوٍ عائرٍ

Omhels me..

Indien je ogen er niet geweest
waren, zou ik, net als het vuur,
omgekomen zijn
van de kou

ضميني ..
لولا عيناك لمت كمثل النار
من البردِ

Omhels me..

Zelfs God draait zijn ogen om,
besluiteloos
Brenghet hij de nacht door bij mij
of bij jou

ضميني ..
حتى الله يقلب عينيه مختاراً
هل يُمضي الليلة عندك
أم عندي

□□

Indien ik je niet voor mij alleen had
Dan zou ik nu dus niet alleen zijn!

لولا أنك وحدك لي
ما كنتُ الآن إذن وحدي !

● ●

Alles gebeurt nu

كل شيء يحدث الآن

Alles gebeurt nu

كلُّ شيء يحدثُ الآن

en gebeurt niet,

op de lederen zetel

tussen het vuur en de zoldering die
naar beneden valt

tergend traag,

ولا يحدث ،

فوق المقعد الجلديّ

بين النار والسقف الذي يهوي

، ويُيداً ،

Zoals water dorstig wordt,

Zoals we ver van elkaar blijven

en mijn gezicht tussen jouw handen

en jouw benen dag worden onder
mijn handen;

مثل أن يعطش ماءً ،

مثل أن نبقى بعيدين

ووجهي بين كفيك

وساقاكِ نهاراً تحت كفيّ ؛

Voel je de afwezige rillingen langs
de knoken van de rug?

Wel dan... laten we ons glas vullen

zoals we vroeger gewoon waren,

Laten we bidden dat Bach jouw
borsten zou optillen

naar waar een bittere mond
rondcirkelt

تُحسِن ارتعاشاً غائباً في زرد الظهر ؟

إذا . . نملاً كأسينا

كما اعتدنا قديماً ،

ونصلي كي يُعلي " باخ " نهديك

إلى حيث فمٌ مرٌ يطوفُ

Kom, laten we onze geur
doorbladeren

in de foto's van de duisternis:

Daar ben je aan het lopen op het
vallen van de regen

en je zingt op het geluid van zijn
tumult

Daar is mijn gelach, ik heb het
samengeraapt van de dans van de
maagden met gitzwarte ogen,

In de hoek van de achteloos
weggeworpen foto

is een halssnoer van zand zacht

وتعالني نتصقحُ عطرنا

في صور العتمة :

هذي أنتِ تمشين على وقع المطرُ

وتغنين على إيقاع فوضاه،

وهذي ضحكتي جمعتها من رقصة
الخور،

وفي زاوية الصورة ملقى مهملاً

عقدٌ من الرمل خفيفُ

□□

Alles gebeurt nu
en gebeurt niet..

كلّ شيءٍ يحدث الآن
ولا يحدث ..

In de kamer zijn er twee oude
gezichten,
Lucht zwaar van stilte,
Tijd die kleverig naar beneden
loopt
uit de wandklok..

في الغرفة وجهان قديمان ،
هواءٌ مُثخَنٌ بالصمت ،
وقتٌ يتدلى
لزجاً من ساعة الحائط ..

Heb je gemerkt hoeveel de spiegel
lijkt op haar evenbeeld?

هل لاحظتِ كم تشبه مرآة سواها ؟

Misschien heb je gemerkt hoeveel
een ster op haar zuster lijkt..

ربما لاحظتِ كم يشبه نجمٌ أخته ..

Wie van ons, dus, is vrouwelijk
En wie is dan mannelijk?
We zijn ambigu geworden..

أينما كان، إذاً، أنثى
وأَيُّ دَكرًا كان ؟
التبسنا ..

En zoals gebeurt in de dood
Werden we hersteld van het bloed
van de herinnering
op onze schaamstreek
en hebben we onze bloedende
schaduw van ons afgeveegd
met onze handen

وكما يحدث في الموت
خصفنا من دم الذكرى
على عوراتنا
ومسحنا ظلنا النازفَ منا
بيدينا

□□

Misschien is dit ruisen
alles wat overblijft
en wat hij vergeet, in de
herinnering van de grassen,
de herfst

ربما هذا الحفيفُ
كلّ ما يبقى
وما ينساه، في ذاكرة العشب،
الخريفُ

• •

Mijn lichaam

Vergelijk mijn lichaam met de ooi
En vergelijk, als je wil, mijn
handen met de honger
van de wolf

Het enige dat mij rest is dat ik
met de dode ziel
dit levende lichaam verscheur!

جسدي

شَبَّهَ جَسَدِي بِالشَّاةِ
وَشَبَّهَهُ ، إِنْ شِئْتَ ، بِجُوعِ الذَّنْبِ
يَدَيَّ

لَمْ يَبْقَ سِوَى أَنْهَشَ
بِالرُّوحِ الْمَيِّتَةِ
هَذَا الْجَسَدَ الْحَيِّ !

• •

Mijn wijn

Een glas lijkt op een glas
en de drinkebroer lijkt, in de
dronkenschap, op de drinkebroer
en de wijn lijkt enkel op hem
die hem drinkt..

خمري

كَأْسٌ تُشْبِهُ كَأْسًا
وَنَدِيمٌ يَشْبِهُهُ ، فِي السُّكْرِ ، نَدِيمًا
. . وَالخَمْرُ لَا تُشْبِهُهُ إِلَّا
شَارِبَهَا . .

• •

Mijn brand

Voor het vuur ben ik niets meer dan
brandhout
of papier

حرقى

لَمْ أَكُنْ لِلنَّارِ إِلَّا حَطْبًا
أَوْ وَرَقًا

Ik stel wie mij liefheeft niet teleur

أنا لا أخذلُ من يعشقتني

De wens van de geliefde is groen te ontbotten

مُنِيَّةُ الْمُعْشُوقِ أَنْ يُورِقَ مُخْضِرًا

en groen te drogen

وَأَنْ يَبْيَسَ مُخْضِرًا

..en samen te branden!

.. وَأَنْ يَحْتَرِقَا !

Mijn ziel

روحي

Ze heeft het oog van een slang

لَهَا عَيْنٌ أَفْعَى

en de klauw van een kat

وَمَخْلَبٌ قَطٍ

en de veer van een viooltje

وَرِيْشٌ بِنَفْسَجَةٍ

en ze verwijt mij met een beschuldigende schreeuw

وَتُعَيِّرُنِي بِالصَّرَاخِ الْمُبَكِّتِ

in mijn lichaam

فِي جَسَدِي

..Dit is mijn ziel

.. تِلْكَ رُوحِي

Mijn lief

حبيبي

Ik weet wat hij doet voor het slapengaan, mijn lief:

أَعْرِفُ مَاذَا يَفْعَلُ قَبْلَ النَّوْمِ حَبِيبِي :

Hij plooit de deur van de kamer

يَطْوِي بَابَ الْغُرْفَةِ

de zoldering van de kamer

سَقْفَ الْغُرْفَةِ

en de muren gekleurd in henna

وَالْجِدْرَانَ الْمَخْضُوبَةَ بِالْحِنَّاءِ

Hij plooit een venster dat geen
venster is
en een bed dat geen bed is
en hij denkt: welke dingen
doet mijn lief voor het
slapengaan?..

يطوي نافذةً ليست نافذةً
وسريراً ليس سريراً
ويفكر : أيُّ الأشياءِ
يفعلها قبل النوم حبيبي ؟ ..

Mijn vrouw

Zoals een steen verlangt
een mond te worden in een muur
van katoen;

امراتي

مثلما يشتهي حجرٌ
أن يصيرَ فماً في جدارِ
من القطن ؛

Of zoals een druppel water verlangt
de rivier te drinken
in een teug;

أو مثلما تشتهي قطرةُ الماءِ
أن تشربَ النهرَ
في جرعةٍ ؛

Zoals een maan verlangt,
in het afnemen van zijn nachten,
naar twee ogen die zich openen
naar een volle maan;

مثلما يشتهي قمرٌ ،
في محاق ليلاليه ،
عينين تنفتحان على قمرٍ كاملٍ ؛

Zoals de dood verlangt te lenen
van de levende
zijn speelgoed en zijn zotheid

مثلما يشتهي الموتُ أن يستعيرَ
من الحيِّ
ألعابه وجنونه

..zo verlang ik naar een vrouw
die verlangt naar een man
die niet op mij lijkt

... أشتهي امرأةً
تشتهي رجلاً
ليس يُشبهني ،

en hij is, daarna, ik
en ik
zal
hem niet zijn..

وهو ، بعدُ ، أنا
وأنا
لن
أكونه ..

Mijn bed

Hier, op dit bed waarop
hoeveel is hij al verwoest onder
onze lust
wij schuine moppen en pikante
gedichten steeds opnieuw
declameren
en bijten in de kussens,
Ik gooi jouw lendendoek van mij af
Jij knoopt mijn lendendoek van jou
los
en we lachen..
– Hoe kust een lip haar zuster met
smaak?
– Hoe kan ik twee tepels hebben..
terwijl ik geen borsten heb?

.....

.....

Op dit bed... hier

سريري

هنا ، فوق هذا السرير الذي
كم تهدم من تحت شهوتنا
نستعيد نكاتاً إباحية وقصائد ماجنة
ونعضّ الوسائد ،
ألقي إزارك عني
تحلين عنك إزاري
ونضحك ..
- كيف تقبل في لذة شفة أختها ؟
- كيف لي حلمتان . . . ولا ثدي لي ؟

.....

.....

فوق هذا السرير . . . هنا

Mijn honger

جوعي

Jouw ogen moeten tot rust komen
Jouw borsten moeten zich bedaren
Jouw kont moet kalm worden
En jouw middel moet rust nemen,

لعينيك أن تستقرًا
لنهديك أن يطمئنا
لردفيك أن يهدأ
ولخصرِك أن يستريح ،

Jij moet nu naar buiten komen
totaal vrij van mij... mij helemaal

لكِ الآن أن تخرجي حرَّةً
بتمامك منِّي . . . جميعي

En je moet blij zijn
Want vandaag heb ik mijn liefde
voor jou volledig gemaakt
en ik heb mijn honger gestild!

وأن تفرحي
فأنا اليومَ أتممتُ حبي عليكِ
وأكملتُ جوعي !

● ●

Mijn lippen

شفتي

Jouw geur,
bezitter van de zeven kleuren
en de twintig handen
is niet genoeg om mijn zomer rijp
te maken
en om in mijn lippen
de vruchten van de vijgen te
schillen!

عطركِ ،
ذو الألوان السبعة
والأيدي العشرينُ
لا يكفي كي يُنضجَ صيفي
ويُقشَّرَ في شفتيَّ
ثمارَ التينِ !

● ●